

۱۳۵۰۰ ریال

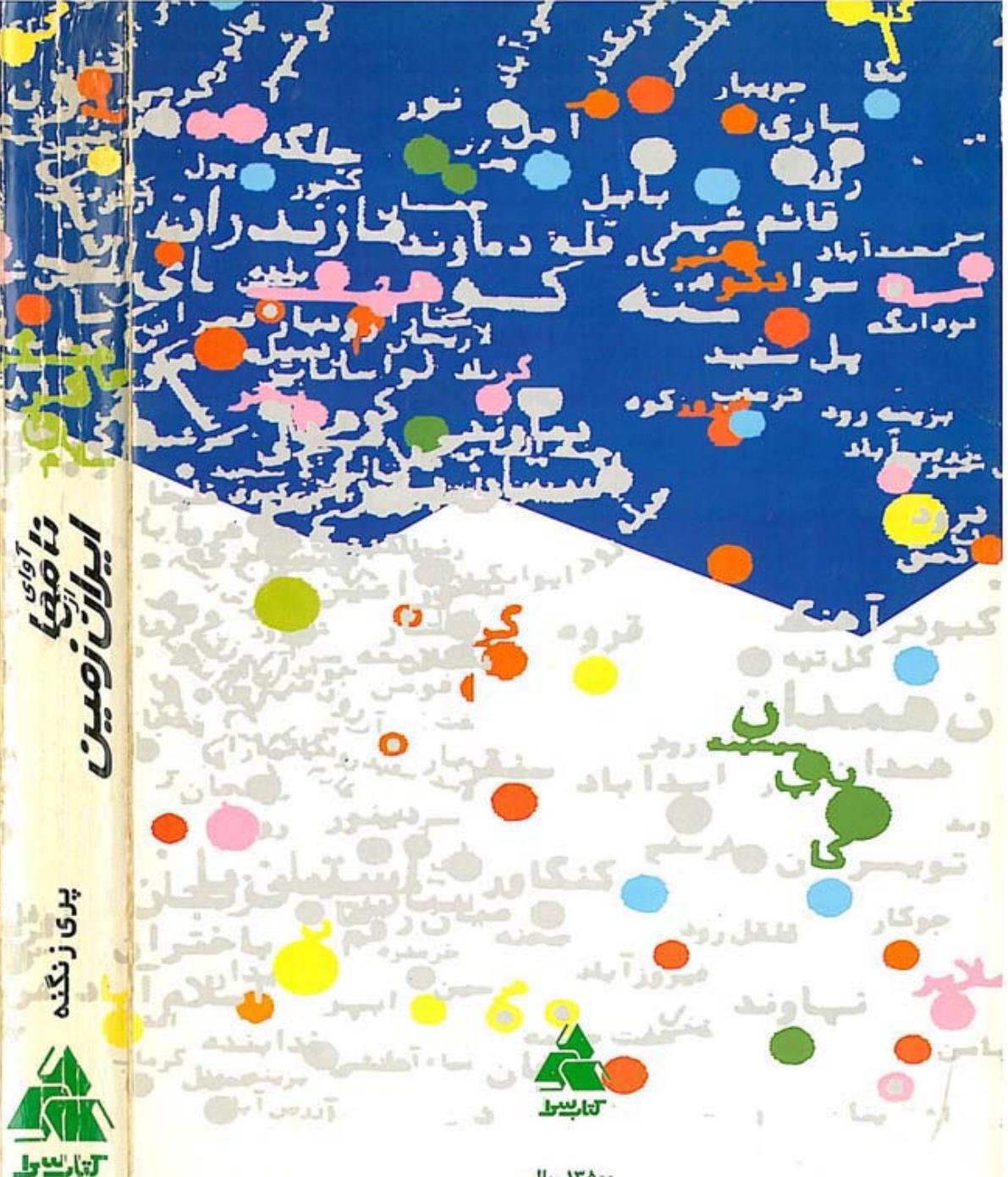
ایران‌زمان نامه‌ها

پری زنگنه

آزادی ایران‌زمان زمنی

پری زنگنه

آوای نامه‌ها از ایران زمین

www.KetabFarsi.com

آوای نامها از ایران زمین

پژوهش و نگارش
پری زنگنه

نهرست برگه

زنگنه، پری
آوای نامها از ایران زمین / پژوهش و نگارش
از پری زنگنه. - تهران: کتاب سرا، ۱۳۷۵.
۴۴ ص.

۱. نامهای ایرانی. ۲. نامهای ایرانی -
تلخ. الف. عنوان.

۹۲۹/۴۴ PIR ۲۹۷۹/ج۹ آ۸
[CS ۳۰۲۰]

تقدیم به نورچشمان دلبند شاهپری و امیرا.

تقدیم به فرزندان تاریخ، رهروان جاودانه‌ها، به فرزندان دلیر
رستم، کرد و بلوچ، گیلک، لر، ترکمن. به فرزندان
کوهنشین آذربایجان و دریادلان رضاییه، چادرنشینان چهارمحال و
بختیاری، دشتیهای پرگندم خراسان، دلسوزخنگان کویر، آبهای گرم و
نخلستانهای پربار جنوب، سواحل خزر و جلگه زرخیز سیستان.

تقدیم به فرزندانی که به نام مرغکی سبکبال در بوته‌زارهای
کرمان صدایشان می‌کنیم، به کودکانی که در اسم گلی از گلستان
قمصر می‌بويیمیشان، به نوآمد گانی از گلگشت شیراز که سروناز
می‌خوانیمیشان و به نونهالانی به نام درختهای سپیدار، افرا و توسکای
جنگلهای مازندران.

تقدیم به همه فرزندان امروز و فردای ایران که نامهایشان در
افقهای جهان آینده، جاودان و مایه مبارات جوامع انسانی باد!

آوای نامها از ایران زمین
پژوهش و نگارش پری زنگنه

ناشر: کتاب سرا
چاپ اول: ۱۳۷۵
حروفچینی: کتاب سرا
چاپ: چاپخانه سکه
تیراز: ۳۰۰۰ جلد
شابک ۰-۰۲۰-۵۸۴۰-۹۶۴ ISBN 964-5840-02-3

دفتر مرکزی و نمایشگاه شرکت کتاب سرا

خیابان خالدالسلیمانی (وزرا)، کوچه ششم، کوی دل افروز، شماره ۸، تهران
کدپستی: ۱۵۱۱۷، ساختمان کتاب سرا

تلفن: ۰۲۱ ۸۷۱ ۷۶۳۶ - ۸۷۱ ۷۸۱۹ - ۸۷۱ ۷۸۲۹، تلکس: ۲۱-۳۳۴۵ BANK IR

نکس: ۰۲۱ ۸۸۶ ۲۴۷۹، تلگراف: کتاب سرا، صندوق پستی: ۱۵۷۴۵/۷۲۳

فروشگاه شرکت کتاب سرا

الهیه، خیابان مریم، شماره ۷۰، تهران ۱۹۶۴۹، تلفن/نکس: ۰۲۱ ۹۰۶۰

فهرست مطالب

	پیشگفتار
۱	
۲۲	نیاکان ما، بزرگان ایران باستان و نیک سرشنان اوستا
۳۷	نامی برای فرزندان کیل گمش آشور
۵۳	نوای نامهای داؤودی در دامنهای ایران
۶۵	زنگ نامها از ناقوس کلیساهاي ارمن
۸۱	عطر گلهای محمدی، گزینه اسماء قرآن کریم
۹۷	یادی از نام آوران تاریخ
۱۲۵	نقش آفرینان نگاهبانی از زبان پارسی در شاهنامه فردوسی
۱۴۱	گلبانگ نامها از گلدهای ایرانشهر
۱۴۲	نامهایی از مهد دلاوریهای رسم دستان
۱۵۵	نامهای گرم بلوچ
۱۷۱	پرتو نامها از خطه شجاعان و ادبیان جاده ابریشم
۱۸۳	طینی نامها در صحرای ترکمن
۱۹۹	نامی بربال بادهای کویری سمنان
۲۰۹	بهار نامها در نارنجستانهای هزاردران
۲۲۲	دربای نام از سرزمین کیل و دیلم
۲۳۷	شهد نامها از نخلستانهای خوزستان
۲۴۷	تفالی بر گلستان نامهای نرسنبوی شیراز
۲۶۱	آذرخش نامها از خطه آذربادگان

آوای نامهای پسر و دختر ۹ در کوههای لرستان
نیم نامها از دشت‌های کردستان

کلبرگهای پراکنده و پیوند نامها
کلبرگهای پراکنده نامها
پیوند نامها

نامهای برگرفته از طبیعت ایران
آبادی نامها در روستاهای ایران
نامهایی از سیمینه چکادها و زرینه ژرفاهای
معدن نامهای مرمرین
سوسنستان نام
پرواز نام بر فراز گند و بام
فرجام سخن
فهرست منابع و مأخذ

۲۷۹

۲۹۳

۳۰۷

۳۰۹

۳۴۹

۳۶۷

۳۷۱

۳۹۵

۴۰۹

۴۱

۴۲۹

۴۲۷

۴۳۹

به نام یگانه هستی بخش

پیشگفتار

همه چیز را در جهان با نامش می‌شناسیم و هر چیز را در زندگی با نامش به یاد می‌آوریم.
یادها با نامها همراهند – مادر، وطن، شهرمان، مادربزرگ، باغ، دوست. جهان پر از هیاهوی نامهای است و چه حکایت پر نامیست زندگی!

پرنده‌کوچک خیال در آسمان آبی یادها پرواز می‌کند و از خم درتهای هستی به آدمها و نامها می‌رسد، از کوچه‌های کودکی و همبازیها می‌گذرد و در خاطرهای پر می‌کشد. قنادی، ستاره، چغاله‌بادام، شکوفه‌های صورتی سیب، فراش مدرسه، دفترچه رنگی یادگاری، بستنی فروش، پنبه‌زن، بازار، سبزی پلوی عید، ویلن همسایه...

روز یا شب؟ کدامین هفته و کدام ماه و فصل از سال و در کجا به دنیا آمدہ‌ایم؟ مادرمان چه نام دارد و پدرمان؟ برخواهر و برادرمان چگونه نام نهادند؟ خانه‌ما، در کدام کوچه بود؟ معلم انشایمان چه نام داشت؟ و بر دیوار ایوان خانه قدیمی پدربزرگمان چه نامهایی به یادگار نوشته شده بود؟ یادت می‌آید سینه خیز رفتن؟ تاتی تاتی، زبان باز کردن و سخن گفتن؟ و نخستین بار هنگامی که چه شیرین نام خود را گفتی؟

پرنده‌کوچک یادها به نیروی نامها پرواز می‌کند و ما رانه تنها به سوی آنچه هست، بلکه به سراغ آنچه که بوده، می‌برد تا در دیار

می‌شوند، برف بر سر گل یخ می‌بارد، ماهیان به سادگی تخم می‌گذارند، مورچگان همچنان آذوقه می‌کشنند. تکرار منظم طبیعت، گویی هیچ اتفاقی نمی‌افتد. زندگی هنوز و همیشه زیاست، ولی انسان در آن دست می‌برد و زیباتر ش می‌سازد.

به سر عروس گل و گیله می‌آویزیم. پنجره را پرده می‌آراید. عروسک را با زلفهای طلای تورهای زرق و برق دارش می‌شناسیم، نوروز ما را به یاد کاشتن بنفسه و رخت نو می‌اندازد. خاطرات ما از کودکی و نوجوانی و دورهای سپری شده‌دیگر، با اینگونه تصویرها در ذهنمان رنگ آمیزی شده و جان می‌گیرد.

زندگی ما بدون آداب و پائیدن شیوه‌های قراردادی نیز، مانند طبیعت سیر خود را طی می‌کند، اما پیرایه‌ها و آئینهای گوناگون براساس باورهای کهن و ارزش دادن به سنتهای دیرین، آن را جلوه و استحکامی بیشتر می‌بخشد.

آداب نامگذاری بین اقوام مختلف متفاوت است. مثلاً سرخ پوستهای بومی قدیمی نام کودک را بلافاصله بعد از تولد انتخاب نمی‌کردند، بلکه منتظر می‌شدند کودک در طول زندگانی اش کاری خاص انجام دهد، مثلاً حیوان خاصی را شکار کند، درخت خاصی را پیدا کند و به طور کلی مبتکر کاری باشد، یا اینکه صفتی خاص از خود بروز دهد؛ آن وقت بر اساس آن نامگذاری می‌کردند. در میان اعراب نیز گرچه هر کس اسمی داشته ولی افراد را به گُنیه‌ها می‌نامیدند، مانند: ابوالقاسم (پدر قاسم) - ابن علی (پسر علی) - ام کلثوم (مادر کلثوم) - بنت حسن (دختر حسن) و... و همچنین علاوه بر این طرز نامیدن، به جای نام خانوادگی (شهرت) نام پدر یا پدر بزرگ یا هر دو را به دنبال نام می‌آورند. مثلاً اگر کسی نامش احسان باشد و نام پدر یا پدر بزرگش عبدالحمید او را به نام احسان عبدالحمید می‌شناسند.

اینک به پای دلدادگان قوم و تبار می‌نشینیم و می‌شنویم که

فراموش شدگان بر بامشان بنشاند. پیران قوم همواره مادران و پدران را به نهادن نامهای خوش آوا و خوش معنا سفارش کرده‌اند.

در حدیثی از امیر المؤمنین علی (ع) آمده است: «یکی از حقوق فرزندان بر والدین انتخاب نامی نیکو برای آنهاست.»

بزرگان ادب ما هم در این باره سخنان بسیار دارند، چنانکه ناصرخسرو گفته است:

«نامی نکو گزین که بدان چون بخوانست در دلت شادی آید و در جانت، خرمی» در کتاب اخلاق ناصری حکیم خواجه نصیرالدین طوسی نیز درباب نامگذاری اشاره‌ای دارد با این مضمون: چون فرزند بوجود آید ابتدا باید به تسمیه او اقدام کرد به نامی نیکو چه اگر نامی ناموافق بر او نهند مدت عمر از آن ناخوشنده باشد.

از تولد و آغاز زندگی بگوییم: رسم نامگذاری، نخستین گام کودک در آستانه زندگی اجتماعی است. جشنی است که همه اقوام برای بها دادن به نورسیده و اعلام افزوده شدن فرد جدیدی بر افراد خانواده یا جامعه برپا می‌کنند.

هربار که انسان در کودکی یا در بزرگسالی بشنود و به یاد آورد که پدر و مادر و دیگران تولد او را گرامی داشته و به وجود وی بالیده‌اند، با کلمه عشق و مهرورزی که منشاء و هسته اصلی انسانیت و خوشبختی است آشنا می‌شود و آنچه را برای او بجا آورده‌اند به فرزندان خود رومی‌دارد.

روزگار در گذر است و گذر آن به خواست و تدبیر ما نیست. روزها از پی هم، شب، روز و روز، شب، بهار، زمستان، و زمستان، بهار. مرغان لانه می‌سازند، درختان به خواب می‌روند و باز شکوفه می‌دهند، آهوان در دشتها می‌دونند، قناری می‌خوانند، نارنجها زرد

چه شایسته است، انتخاب نام با عنایت به نام و نشان دیاری باشد که از هوایش نفس گرفته‌ایم و با برگ و بارش به بار آمدہ‌ایم. با توجه به پژوهش‌های موجود در نامگذاری‌های اقلیمی، به مواردی هم برمی‌خوریم که تولد و نامگذاری دختران را نسبت به پسران یکسان نمی‌انگارند و آنان را به یک اندازه گرامی نمی‌دارند، دخترانی که مادران بزرگانی در این سرزمین بوده و خواهند بود. همه‌ما همواره شاهد تلاش و کوشش خستگی‌ناپذیر مادران و همسران، در روستاها، آبادیها، پای تنورها، کنار گهواره‌ها، در شالیزارها، در مزارع، پای دارهای قالی، به‌ویژه میان عشایر و کوهنشینان هستیم و می‌دانیم که در شهرهای بزرگ و کوچک، زنان دوش به دوش مردان و گاه پیشگام‌تر از آنان در امور اجتماعی و اداری و حرفة مقدس پزشکی و پرستاری و آموزش و پرورش و هنر و ادبیات و تربیت فرزندان و آسایش خانواده، شب را به روز و روز را به شب می‌رسانند.

اینک در جست وجوی نامهای زیبا از میان واژه‌های اصیل ایرانی، پی‌پیشینهٔ مرز و بوم ایرانیان و زبانشان می‌گردیم تا شواهدی ساده و ناب از پیدایی ایرانیان و زبان فارسی نه به تعریف فرهنگنامه‌ای و «علمی»، بلکه به رمز و راز و داستان، از زبانی که شکر است بیاییم که به قول حافظ شاعر شیرین سخن:

شکر شکن شوند همه طوطیان هند

زین قند پارسی که به بَنگاله مُرود
ما ایرانیان از قوم کهن («آریا») یا («آرین») برخاسته‌ایم، و گلواژه («ایران») شکلی است از واژه («آرین») به معنی «آزاده و متمن».
مسکن اصلی آریائیان احتمالاً استپ‌های ممتد از شمال دریای سیاه و دریای گرگان در جنوب روسیه تا مرز ترکستان و رودهای جیحون و سیحون بوده است. بعدها این قوم، چونان پرنده‌گان مهاجر، دسته‌ای به جانب اروپا و دسته‌دیگر به سوی ایران و هند روان شدند. نزدیک به دو هزار سال قبل از میلاد مسیح گروهی به ایران کنونی رسیدند و

ایرانیان از زمانهای دور، آئینهای ویژه‌ای را برای نام نهادن نوزاد برگزار می‌کردند.

از آغاز بر این باور بوده‌ایم که با مراجعه به بیان مردم و آنچه برزبانشان جاری است از چگونگی انتخاب نام برای نوزادان در سرزمینمان آگاه شویم، و روایتی بیابیم از ره و رسمشان در سنت دیرپای نامگذاری. در بررسی آداب و معتقدات مناطق مختلف ایران به رسوم و سلیقه‌های مشابهی، ناشی از یک طرز تفکر انسانی برمی‌خوریم که همگی حاکی از تشابه و همبستگی فرهنگی اقوام ایرانی است. برای مثال انتخاب نام از میان نامهای عزیزان از دست رفته و قهرمانان و بزرگان ملی و دینی و اسطوره‌ای در هر گروه و ناحیه در ارجحیت قرار دارد. همچنین رسمهای مربوط به دفع («آل») زنان تازه‌زا که ممکن است بر اثر عدم رعایت بهداشت و تحولات جسمی و روحی دوران زایمان و بعد از آن دچار عارضه‌های مختلف گردد. در گذشته، به علت نداشتن آگاهی، این عوارض را ناشی از وجود موجودی موهم و خیالی پنداشته، در مواردی که مادر یا نوزاد تلف می‌شدند بنا به معتقدات محلی به روشهای گوناگون در صدد چاره و دفع آن برمی‌آمدند که در بخش‌های مربوطه ملاحظه خواهید فرمود. عوامل اقلیمی، مانند عوامل فرهنگی یا اجتماعی در نامگذاری نوزادان تأثیر دارد، چنانکه در شمال ایران نامهایی زیبا چون («آلله») و («گلبانو») و («گل آقا») به گوش می‌رسد، و در دشتها و صحراءهای گرم جنوب به نامهایی چون («بادبه‌دست») و («بَحْرِيَّما»)، («خورشیدو») و («جَبْرِيَّة») و نامهایی از این دست که نمودار تأثیر طبیعت در زندگی انسان است برمی‌خوریم. همچنین در مناطق کوچ نشین، نامهایی به سان («آساره») (ستاره) و («چمن گل») می‌باییم، و در کویر که گل به سختی می‌روید دختری را به نام «گل حسرت» می‌شناسیم که همگی حکایت از تأثیر اقلیم در فرهنگ رفتاری و گفتاری سخت کوشان می‌هندند دارد.

ماندگار شدند. قبایل آریایی مهمی که به اعتبار کتیبه‌های داریوش و نوشته‌های هرودوت، در ایران اقامت گزیدند، چنین بودند: مادها در شمال غربی ایران، پارسها در جنوب، هیرکانیان در استرآباد، پارتها در خراسان، درانگیان در شمال غربی افغانستان، باکتریان در بلخ، سغدیان در فاصلهٔ رودهای جیحون و سیحون، ساکارتیان در ناحیهٔ راگرس شرقی، سکاییان در سیستان. در جوامع آریایی ایران به برگت زیبایی تنوع قومی، زبانهایی خوش آوا نیز وجود داشته است، این زبانها در درازنای تاریخ بر اثر تحولات گوناگون به سه گروه منقسم شده‌اند:

- ۱- ایرانی کهن: مادی، اوستایی و پارسی باستان.
- ۲- ایرانی میانه: پهلوی، پارتی، سغدی، خوارزمی و ختنی.
- ۳- ایرانی جدید: پارسی دری، کردی، بلوجی، پشتو، یغناپی، تاتی، آسی، لری، لاری و کومزاری.

هریک از زبانهای ایرانی منجمله پارسی دری لهجه‌های فراوانی را در بر می‌گیرد و گرچه از زبانهای پیشین به میراث مانده است، از لحاظ ساختمان و تلفظ، کمابیش دگرگونی پذیرفته است. با این وصف تعدادی از واژه‌های آن زبانها بدون دست خوردگی در زبانهای امروزی، از جمله در پارسی دری باقی مانده‌اند.

در کتاب حاضر از گلنامه‌ای ایران که به مدت هفت سال با زحمات فراوان و تلاشی گسترده در طی نشستهای مکرر با استادان زبان و شعر و ادبیات و فرهنگ و تاریخ، و سفر به شهرها و روستاهای و همنشینی با ایل نشینان و گشت و گذار در بین صفحات کتابها، چون پرنده‌ای کوچک، به شکار نام دانهای از گلووازه‌ها رفته‌ام. پرنده کوچک اندیشه‌من در گشت پردازنه‌خود، به کرانه‌های دریای مازندران رسیده و از آنجا به سوی نخلهای ستبر و سرسبز جنوب بال گشوده است. درین میان از عرضه کردن نامهای قومی و دینی و اساطیری و جغرافیایی ایرانیان، تنها آوردن نامشان مدنظر نبوده، بلکه

مقصود گسترش فرهنگهایی است که بستر نامها به شمار می‌آیند. من با اصرار، نامهای خوشایند همه مردم ایران و از آن میان، اقلیتهای قومی و زبانی و مذهبی را یکجا و در کنار هم عرضه می‌دارم، چون باور دارم ویژگیهای اقلیمی و فرهنگی هر قوم در نامهایشان منعکس است. از این رو آشنایی با فرهنگ یکدیگر و برگزیدن نامهایی از هم نه تنها گنجینه‌نامهای آنان را دلپذیرتر و پرمایه‌تر می‌سازد، بلکه قومها را به درون زندگانی یکدیگر کشانده و در پیوند دلها و روابط انسانی و اجتماعی به هم نزدیکشان می‌کند. درین راه کوشیده‌ام با زنده کردن پاره‌ای از نامهای اصیل فراموش شده و گلچینی کردن نامهای زیبای متداول و پیشنهاد نامهای خوش آهنج نسبتاً بی‌سابقه و الهام گرفته از ادبیات و زبانمان تنوع و نوآوری در نامگذاری بوجود آورم، بی‌آنکه برای هیچ یک از نامها ترجیحی قائل شوم و یا تأکیدی بر نامهای ناآشنا و بی‌سابقه بنمایم. آسان نبوده است گردآوری، بررسی و رده‌بندی هزاران نام با یکدیگر و ایجاد هماهنگی بین نظریات مختلف برای انتخاب و گزینش بهترین آنها، همچنین دستیابی به روایتهای مختلف آداب نامگذاری از گفته‌های مردم و تدوین پیشینه‌تاریخی و جغرافیایی هر ناحیه و کسب اطلاعات از مأخذ علمی و مقایسه و تلخیص آنها، که کاری بس ظریف و درخور حوصله بوده است. ای کاش زمانی به دست آید و فراغتی تا پرنده کوچک اندیشه‌ام به قدمگاه دلگشای آهوان در دشت مغان و دامغان رود، از بوی دلاویز گلزار قمر صراحتان مست شود، در انارستانهای ساوه بچمد، بر نقشهای سفالین زنجان نقشی دیگر بیفزاید، بر تارک قله‌های کهکیلویه و بویراحمد آشیانه کند، در تپه‌زارهای کرمان به شنیدن اشعار خواجه بنشیند، در چهارباغ اصفهان دمی آواز بخواند، همپای باباطاهر شوریده همدانی، صخره‌های عظیم الوند را درنوردد، به پابوس فایز دشتستانی بشتابد و بر فراز درختان لور بوشهر بنشیند، و در همه جا، با مردمان سختکوش

و استوار دیار خوبم برود، که همگی همخانه ایمانند و همزاده ایران. آنچه در این کتاب آمده است، گنجینه کوچکی است از دریای پر گوهر نامهای ایرانی. چه کسی می‌تواند بر ژرفای این دریای بیکران دست یابد؟

در این کتاب نامها در رده‌هایی مبتنی بر واحدهای زبانی و گاهی بر واحدهای جغرافیایی قرار گرفته‌اند. بدیهی است که یک واحد زبانی در اکثر موارد متحصر به یک واحد جغرافیایی نیست، و از این روست که واحد زبانی لری سراسر لرستان و بختیاری و کهکیلویه و بویراحمد را می‌پوشاند و واحد زبانی ترکی آذری همه‌نواحی ترک زبان ایران را دربرمی‌گیرد. همچنین زبان مردم فارس، که زبان بوشهریها نیز هست.

برای برخی از رده‌ها مقدمه‌ای که متضمن شناسایی قوم، اقلیم و ویژگیهای فرهنگی و آداب نامگذاری آنهاست آورده شده است. هر نام با توضیحی کوتاه درباره معنی یا سابقه تاریخی یا احیاناً ریشه لغوی آن همراه است. نامهای ساده یا مأнос و نامهایی که معانی روشنی ندارند از این اصل مستثنی هستند. در برایر هر نام، تلفظ آن با الفبای لاتین، آوانگاری شده است. به منظور تفکیک نامهای پسرانه و دخترانه و مشترک (هر دو جنس) علامتهای «[♂]» و «[♀]» و «[○]» در کنار نامها ذکر گردیده‌اند. در برخی موارد نیز توضیح ذیل هر نام تناسب آن را برای دختر یا پسر معلوم نموده است. انتخاب جنسیت الزاماً از روی معنا صورت نگرفته است، بلکه آهنگ مناسب و متداول برای نامیدن دختر یا پسر مدنظر بوده است.

اگر در این کتاب فصلهای مستقلی به نامهای برخی از اقوام یا استانها اختصاص نیافته به سبب بی‌توجهی یا عدم علاقه نبوده است. زیرا از سویی مجال این کتاب محدود و از طرفی بسیاری از نامهایی که به برخی از گروهها یا استانها تعلق گرفته‌اند، عمومیت دارند و در سراسر ایران یا دست کم، در بخش پهناوری از آن متداولند.

برای نشان دادن تلفظ درست نامها، از الفبای آوانگاری ساده‌ای استفاده شده است. البته ملاک تلفظ نامها، فارسی دری (نه تلفظ عربی) است. مثلاً واژه «ثَمَر» در زبان عربی با صوتی که در فارسی دری وجود ندارد، تلفظ می‌شود و از این رو در آوانگاری به صورت thamar درمی‌آید. لیکن در فارسی دری که حرفهای «ث» و «س» و «ص» یکسان تلفظ می‌شوند، آوانگاری واژه «ثَمَر» چنین است: Samar. برهمنی شیوه، در فارسی دری، حرفهای «ذ» و «ز» و «ض» و «ظ» تلفظی یکسان دارند و هر چهار حرف در آوانگاری، معادل Z بشمار می‌روند.

در مورد برخی از رده‌های نامها چون رده‌های ارمنی و سیستانی و بلوچی و ترکی آذری و کردی و لری که هریک اصوات ویژه و مختص به خود را دارند، آوانگاری ویژه‌ای در ابتدای بخش مربوط به هریک از آنها، ذکر شده است.

اینک نخستین بخش کتاب را می‌گشاییم با نامهای استادان و ادبیان کوشنا و ارجمند، محققین و مؤلفین و یاران همگام، با مراتب سپاس و امتنان از ایشان که در تدوین و نگارش این کتاب از دانش و کوششان بهره جسته‌ام، با درود به روانشادان و زنده‌یادان صاحب کتاب که فرهنگنامه‌ها و تألیفاتشان گنجینه‌منابع و روشنگر و رهنمون دانش بیژوهان بوده و خواهد بود. و با اظهار قدردانی از عزیزانی که از دور دستهای سرزمینمان، آواز نامهای ایشان را به گوش من رساندند، و آنانکه دستهایم را به گرمی گرفتند و حضور مرا مشتاقانه پذیرفته، از نامها و رسوم دیارشان برایم حکایت کردند. هم میهانی که در پاسخ دعوت من نامه‌های پرمه ر و شیرین نوشتند و کسانی که عاشقانه در کنار من نشسته و چون صداقتِ چشمانم، در جست و جوی خوش‌آهنگترین و زیباترین و شایسته‌ترین نامها برای نوباوگان آینده ایران، یاریم دادند.

اسامي ياوران گرامي به ترتيب حروف الفبا:

بخش زرتشتی

دکتر فریدون جنیدی (بنیاد نیشابور)

موبد رستم شهرزادی (انجمن زرتشیان ایران)

منوچهر کاویانی

دکتر حسین وحیدی

لخشم، آشوبی

تمہارے دل میں

جدول آوانگاری حروف بی‌صدای فارسی

حروف فارسی	نشانه آوانگاری	حروف فارسی	نشانه آوانگاری	حروف فارسی	نشانه آوانگاری	حروف فارسی
ب		ز		ب		ب
پ		ذ		پ		پ
ت		س		ت		ت
ث		ش		س		ث
ج		ص		ج		ج
چ		ض		چ		چ
ح		ط		ح		ح
خ		ظ		خ		خ
د		(ع) ساکن		د		د
ذ		(ظ) ساکن		ذ		ذ
ر		(غ) ساکن		ر		ر

جدول آوانگاری حروف صدادار فارسی

مثال	نیشانه	حروف فارسی
Ahmad Ali	A	صدای آ در " احمد " و ع در " علی "
Ebrāhim Ešrat	E	صدای ا در " ابراهیم " و ع در " عشرت "
Omid Omar	O	صدای ا در " امید " و ع در " عمر "
Āzar Ādel	Ā	صدای آ در " آذر " و عا در " عادل "
Urmazd Ud	U	صدای او در " اورمزد " و عو در " عود "
Irān Isā	I	صدای ای در " ایران " و عی در " عیسی "
Nowzar Owfi	OW	صدای او' در " نوذر " و غور در " عوفی "
Keyvān Eys	EY	صدای ای در " کیوان " و عی در " عیش "

مارینا قمشه‌پور
آلبرت کوچویی

بخش یهودی
دینا آموزگار
هوشنگ الیاسیان

بخش ارمنی
لیدا بربریان
آرسن مامیان
لئون میناسیان

بخش قرآنی
دکتر حسین الهی قمشه‌ای
استاد روانشاد دکتر محمد جواد مشکور

بخش تاریخ و شاهنامه
دکتر امیرحسین آریانپور
دینا آموزگار
دکتر حسین بهزادی
دکتر حسین خطیبی

بخش سیستان
ایرج افشار سیستانی
جواد محمدی حمک

بخش بلوچستان
اشرف سربازی
عباس عارف

بخش خراسان
هوشنگ جاوید
روانشاد دکتر غلامحسین یوسفی
بخش ترکمن صحرا
آی محمد آی محمدی
موسی جرجانی
دکتر جواد هیئت
بخش سمنان
پرویز پژووم شریعتی
محمد احمد پناهی (پناهی سمنانی)
بخش هازندران
لطفعی غضنفری
کیوس گوران
محمد باقر نجف‌زاده بار فروش (م. روحا)
بخش گیلان
کاظم سادات اشکوری
محمود پاینده لنگرودی
دکتر منوچهر ستوده
روانشاد جهانگیر سرتیپ پور
اسماعیل گلشنی
بخش خوزستان
هوشنگ جاوید
سید محمد حسینی خواه
بخش فارس
ابوالقاسم فقیری

احمد و کیلیان

بخش آذربایجان
فریدون فرهی

روانشاد مهندس حبیب معروف
دکتر جواد هیئت

استاد روانشاد دکتر محمد جواد مشکور

بخش لرستان
حمدی ایزدپناه
پرویز نصیری

بخش کردستان
شکرالله بابان

طبیعت ایران
هوشنگ الیاسیان
هوشنگ جاوید
بیژن رفیعی
عباس عارف

ویراستاران
رائد آموزگار
زیده جهانگیری
سوسن خوانساری

ایده رشیدی
هرمز ریاحی
فرشته مولوی

نیاکان ها، بزرگان ایران باستان و نیک سرشنان اوستا

زردشت یا زره توشترا (Zaratuštrā)، به معنی دارنده شتر زرد نام پیامبر ایران باستان و بانی دین زردشتی است. او را از مردم آذربایجان یا ری دانسته‌اند. درباره زمان زیستن وی روایات بر سه گونه است و به گمان پژوهندگان ایرانی و برخی غربیان، زمان وی پیرامون سه هزار و پانصد سال پیش است.

مطابق روایات کهن، زردشت به هنگام حمله ارجاسب تورانی به بلخ، کشته شد.

دین زردشتی که زمانی دین رسمی ایران بود و هنوز در ایران و هند پیروانی دارد، بر کتاب مقدس اوستا استوار است. چنان که برمی‌آید، جهان عرصه مبارزةً دونیروی نیکی و بدی است. چون بدی را نمی‌توان زاده وجود «خدایا» یا «اهورامزدا» دانست، باید برای آن اصلی مستقل به نام «انگره مینو» یا «اهریمن» شناخت.

با این وصف چون اهورامزدا و نماینده او یعنی سپتامینو سرانجام بر انگره مینو چیره می‌شوند، می‌توان دین زردشتی را دینی وحدانی شمرد.

این دین آدمیان را به اندیشه نیک و گفتار نیک و کردار نیک می‌خواند و به جهان پس از مرگ، داوری، پل صراط، بهشت، دوزخ و برزخ اعتقاد دارد.

براساس نوشته‌های پهلوی زردشت در هزاره چهارم به جهان آمده

است و پس از او، در هر هزاره یکی از فرزندان او رهبری بشریت را بر عهده می‌گیرند. زردشت پیش از مرگ، بهره‌ای از نطفهٔ خود را به دریاچه «کیانسر» سپرد. مقرر شد که در پایان هر هزاره، دوشیزه‌ای در دریاچه شست و شوکند و بخشی از نطفهٔ زردشت را بدیرد. بدین ترتیب سه فرزند زردشت به نامهای «هوشیدر» و «هوشیدرماه» و «سوشیانس» زاده و رهبر مردمان می‌شوند. به هنگام زادن فرامی‌بین فرزند که سوشیانس باشد، واپسین جنگ میان نیکی و بدی درمی‌گیرد و سپس ستارهٔ دنباله‌داری بر زمین می‌افتد و با شعله‌وری آن، سنگها و فلزات گداخته و روان می‌شوند و با نابودی اهریمن و اهربی‌منی‌ها، جهانی دیگر که آکنده از نیکی و داد و راستی است، پدید می‌آید. پس رستاخیز یا قیامت روی می‌دهد. «میترا» و «سروش» و «رسنو»، مردگان را برای داوری نزد اهورامزدا می‌برند و با ترازو نیکیها و بدیهای هریک را می‌سنجدند. پس گناهکاران را به دوزخ می‌فرستند. دوزخ زردشتیان به سبب حرمتی که آتش در نزد آنان دارد، آتشین نیست، بلکه سرداخنه‌ای ظلمانی است، بهشت یا خانهٔ نعمات نیز که همواره آفتابی و شادی بخش است، نیکان را در خود جای می‌دهد. آنان که نیکیها و بدیهایشان برابر است، به عالم بزرخ یا اعراض یا همستگان فرستاده می‌شوند.

سلیقهٔ زردشتیان در نامگذاری فرزندانشان با آنچه در قوم و قبیله‌های دیگر شنیده و دیده‌ایم متفاوت و بی‌پیرایه‌تر است. نامهای آنان غالباً از صفات نیک انسانی، فرشتگان، پادشاهان و قهرمانان اساطیری برگزیده می‌شود و هر گز نامهای کسانی را که به طریقی چه از نظر فرهنگی یا جغرافیایی به ایران لطمه زده‌اند و دشمن ایران بوده‌اند (مانند تیمور، چنگیز یا اسکندر) را برای فرزندان خود انتخاب نمی‌کنند. همچنین در مراسم زایمان و نامگذاری، نذر کردن گوشت حیوان را برای سلامت نوزاد و به طور کلی ریختن خون حیوانات را به نیت سلامت انسان، خودخواهی دانسته و قدغن کرده‌اند. در مراسم

نامگذاری، ابتدا پدر و مادر درمورد انتخاب یک نام توافق می‌کنند که این نام معمولاً متعلق به جد پدر یا مادر نوزاد است. اگر درمورد آن توافق حاصل نشود، نامهای پیشنهادی خانواده را روی هفت^۱ تکه کاغذ می‌نویسند سپس کاغذهای را تا می‌کنند و روی کتاب اوستا، جلوی طفل شیرخواره می‌گذارند. اوّلین تکه کاغذی که کودک بدون اراده به سمت آن ببرد یا دست دراز کند، تعیین کننده نام او خواهد بود. چگونگی جشن زایمان به سلیقه و توان خانواده بستگی دارد. پس از رسیدن کودک به سنی که بتواند نیک و بد را تشخیص دهد (بین ۷ تا ۱۵ سالگی) او را طی مراسمی «سدره‌پوش» می‌کنند و موبد زرتشتی بر کمر او گشته (کمربند) می‌بندد به این ترتیب کودک را به دین زرتشتی درمی‌آورد.

۱- در آیین زردشتیان و بهطور کلی ایرانیان باستان، عدد هفت عدد خوش یمنی به شمار می‌رود زیرا نشانه هفت امشاسب‌پند (هفت فرشته) تواناست. امروزه در بسیاری از نقاط ایران این مراسم در شب شش انجام می‌گیرد زیرا در میان مردم مسلمان مراسم متعلق به هر روز را در شب قبل از آن برگزار می‌کنند. قابل ذکر است که برخی بر این باورند که نامگذاری نوزادان در روز ششم، برگرفته از میلاد زرتشت در روز ششم فرورده‌اند.

♂ Espentemān	اسپنتمان	سپندارمند. فرشته محبت و نیز فرشته نگهبان زمین.
پاک منش. نهمنین نیای زرتشت، نیز، اسپتنم (Espentman).		
♂ Spandārmaz	اسپندارمذ	آزاد.
دوازدهمین ماه هر سال. امشاسبندی نمودار برداری، فرشته موکل پنجمین روز هر ماه.		
سپندارمذ یا سفندارمذ. گل بیدمشک نشانه آن است.		
♂ Espitman	اسپیتمن	آسپیان
هشتمین نیای زرتشت.		در فارسی آبین و در شاهنامه آبین آمده است. اثیاء.
♂ Aštād	اشتاد	آسدین
ایزد راهنمای این جهان و جهان دیگر، موکل بیست و ششمین روز هر ماه.		موبدی در سده دهم یزدگردی.
♂ Ašu	اشو	آسمان
مرد پاک طینت و مقدس.		آسمانی، ایزد مظہر آسمان و موکل بیست و هفتین روز هر ماه شمسی.
♂ Ašumaneš	اشومنهش	آناهیتا
پاک منش.		ایزد مظہر آب. در اوستا به صورت دوشیزه‌ای بسیار زیبا، بلندبالا و خوش پیکر توصیف شده است و نیز آناهیتا، آناهیت (همان ناهید).
♂ Amordād	افرداد	ا
بی مرگی، جاودانی، در آین زرداشتی، یکی از امشاسبندان مظہر چاودانی اهورامزدا، موکل روز هفتم هر سال شمسی، یکی از صفات خداوند.		آرتا، ارددا، آرد، اُرد
آمشاسبند	Amšaspand	○ Artā, Ardā, Ard, Orod
جاودان مقدس. در دین زرداشتی، عنوان شش صفت خداوند که با نام اهورامزدا عدد هفت را تشکیل می‌دهد.		راستی و درستی.
آنوشه	Anuše	ارد اویراف
بی مرگ و جاودانی.		مریدی در عهد ساسانیان که بنابر روایات مدتی به جهان دیگر سفر کرد. ارتباط ویراف.
اورمزد	Urmazd	ارد بیهشت
ستاره مشتری، روز اول هر ماه، خدای بزرگ ایرانیان باستان. نیز، ارمزد		برترین پاکی و راستی، پاکی برین. فرشته موکل بر روز سوم هر ماه و دومین ماه از ماههای شمسی.

آتش (آتر).	
آذرپی (آذرپاد)	آ
♂ Āzarpey (Āzarpād)	نگهبان آتش.
♂ Āiiryā	آئیریا
آذرتوس	رسه اوستایی ایرج، ائیره.
آذرخشن	آئیریک
♂ Āiirik	نیای یازدهم اشوزرتشت.
آبان	ایزد نگهبان آب. ماه هشتم شمسی، نام روز دهم از هر ماه.
آذركیوان	یکی از موبدان زرتشتی پامتیان هند و بانی آین خاص.
♂ Āzarkeyvān	آپاسای
آذره	منشی شاپور اول.
♂ Ātar	آتر
آذره، آتش و فرشته آن.	
آذربان	آتردان
دومن آتشکده از هفت آتشکده معروف زرتشتی.	
آذر همایون	آذرین
زنی از نسل سام که در آتشکده سفاهان خدمت می‌کرد.	
♂ Ātravan	آترون
آراد	در زبان اوستایی به طبقه روحانیان گفته می‌شود.
فرشته موکل روز بیست و پنجم هر ماه در اوستا (اشی).	
♂ Āsuya	آثوبه
آراستی	صورت اوستایی نام آبین، پدر فریدون پیشدادی.
عموی زرتشت.	
آرمتی (آرمیتی)	آدا
نام ایزد توانگری، پاداش مینوی.	
♀ Ārmeti (Ārmaiiti)	آذر
فروتنی، پاکی. نام دیگر امشاسبند آتش، ماه نهم از سال شمسی. ایزد نگهبان	

		پر دیس	Pardis	از نیاکان زرتشت.
		باغ بهشت.		ترئیون، تریئون
♂ Traeta'ona, Trita'on		پَرْشَان، پَرْشَانَا	Paršān, ♀ Paršānā	ریشه اوتایی فریدون.
♀ Triti	تریتی	رزمجو.	Parand	دختر میانی زرتشت.
♀ Tažah	تَزَه	پَرْنَد	Parang	پارچه ابریشمی، ابریشم.
♂ Teštar	تِشتر	پَرْنَگ		درخشش شمشیر.
♂ Tansar	تَنَسَر	پَرْنَیان	Parniān	درخشانترین ستاره، سیزدهمین روز هر ماه و فرشته باران، تیشر.
♀ Tuti	توتی	پروچیستا	Pročistā	یکی از موبدان زمان اردشیر باپکان که «کامه هند» از او بر جا مانده است.
♂ Tirdād	تِرداد	پَشُوتَن	Pašutan	پسر گشتابن، که زرتشت جاودانگی او را از اهورامزدا خواست.
		پورچیستا	Purčistā	پرداش، نام کوچکترین دختر اشوزرتشت.
		پورک	Purak	پورک
		پوروشسب	Purošab	همسر بهرام گور.
		پنگهر	Pinghar	نام بهدینی بوده است.
♂ Jāmāsb	جاماسب	پتیرسب	Patirasb	بیست و یکمین پادشاه ساسانی و حکیم ایرانی، از خاندان هرگو، شوهر پوروچیستا جوانترین دختر زرتشت.
♂ Jāvid	جاوید	تپرسب	Taparasb	

ج

ت

♂ Barusā	بروسا	Ormazd، هورمزد Hurmazd، اهورا Ahura، مزدا Mazdā، اهورامزدا Ahurāmazdā
♂ Bahāvand	بهاؤند	پدر بهرام از موبدان نیرو.
♂ Behbod	بهبُد	دارنده نیکی، بالارزش.
♂ Behdin	بهدین	نگهبان نیکی، بهترین نیکیها.
♂ Behrād	بهراد	پیرو آین زرتشتی.
♂ Bahrām, Vahrām	بهرام، وهرام	بهرام گور است.
♂ Bātir	باتیر	پیروزمند، ستاره مریخ، فرشته موگل روز بیست هر ماه، نیز نام جند پادشاه ساسانی که مشهورترینشان بهرام گور است.
♂ Bārād	باراد	نامی که در کتبیه زرتشت از آن یاد شده است.
♂ Bahman	بهمن	نیک منش، دومین روز از هر ماه و فرشته آن.
♀ Bidoxt	بیدخت	پرفروغ، موبدی در روزگار ساسانیان.
♀ Bāmi	بامی	ستاره ناهید.
♂ Bāv	باو	یازدهمین نای اسپهید مرزبان.
♂ Patirasb	پتیرسب	برازاد، برازک
♀ Parārin	پرآرین	پدر بزرگ زرتشت.
♀ Parxide	پرخیده	یکی از هفت خدیبو جاودان کشور خونبریس.
♀ Berejiya	برجهیه	فرشته نگهبان دانهها و رویش گیاهان.

ب

پ

آوای نامها از ایران زمین

نیاکان ها، بزرگان ایران باستان و ...

		رَاتَا
		ایزد موکل بر زمین. روز بیست و هشتم هر ماه شمسی.
♂ Zāvar	زَاوَر	♀ Rātā فرشته بخشش، راد.
		راجان
		♂ Rājān نیای زرتشت.
♂ Zāveš, Zāviš	زاویش	رَادُوي
		بیکی از موبدان عصر بیزد گرد سوم
♂ Zāvoš	زاووش	ساسانی.
		رام
		♂ Rām روز بیست و یکم از هر ماه شمسی. فرشته موکل بر این روز نیز، نام سازنده چنگ.
♂ Zarāvand	زراوند	رامش
		آرامش، خوشبختی.
♂ Zartošt	زرتشت	♀ Rāmeš رامیار
		نام بهدینی بوده است.
		♂ Retuštar رتوشر
		برادر مهتر زرتشت.
♀ Zantum	زنتم	رُدُخت
		دختر انشوک در کنیه زرتشت.
		♀ Rašn رشن
		دادگر، نام ایزد عدالت. نهاد دادگری که با ترازو و میزان نشان داده می شود.
		زَئِيرِي
♂ Sām	سام	زَيْنِ.
		زَادِيشَم
♀ Sepentāminu	سپنتامینو	نیای پشنگ.
		زَامِياد
♂ Soruš	سروش	فرمانبرداری، ایزد موکل روز هفدهم و

سی

ف

پدر اردشیر از بهدینان خراسان.	جوانه
نام بانویی پارسی.	♀ Javāne
	دَادَار
پسر دادوخت از داشمندان زرتشتی.	♂ Dādār
دانا	♂ Čitrā
در اوستا «دان». خاندانی است دشمن گرشاپ.	♀ Čitrā چیترا
چهره، نژاد.	♂ Čistā, Čisti
چیستا، چیستی فرشته موگث دانش و معرفت.	♀ Čistā, Čisti
درات	♂ Drāt
نام بهدینی بوده است.	♀ Daqdvā
بهدینی در اوستا.	♂ Xādin
خاوند	♂ Xāvand
جوینده، دبال گشته.	♂ Deymehr
خَجَسْب	♂ Dey
یکی از نیاکان زرتشت.	♂ Deydād
خرداد	♂ Xordād
کمال راستی و درستی و تقدیرستی، نگهبان آب، امشاسبه موکل روز ششم هر ماه.	♂ Xorsān
نیز از دانایان زمان قباد و اتوشیروان.	♂ Xorram
خرم	♀ Rāiiti
شادان.	♀ Rāiikā
خورسان	♂ Xorsān
خورشید مانند.	♀ Xorsid
خورشید	♂ Xorsid
خورشید درخششده، ایزد موکل روز بازدهم	♀ Xorsid

♀ Mašyāne	مشیانه	مردی تورانی از پروان زرتشت.
	نخستین زن، دختر کیومرث، برابر حوا.	
♂ Mašy	مشی	فریماده
	نخستین مرد. پدر کیومرث. برابر آدم.	نام زن پویش شات.
♂ Mehrāzār	مهرآذر	گ
	موبدی پارسی در عهد اتوشیروان.	کام دین
♂ Mehrespond	مهراسپند	هیربیدزاده‌ای که در سال ۹۲۸ یزدگردی،
	سخن مینوی، کلام مقدس، روز بیست و	نامه پارسیان هند را به ایران رسانید، نیز؛
	نهم هر ماه. موکل بر کره‌آب، نام نیای	نام موبد موبدان بهروج هندوستان.
	نهم اشوزرتشت. و نیز نام پدر آذریاد،	
	موبد موبدان زمان شاپور دوم ساسانی.	
♀ Mehrčin	مهرچین	دوشیزه.
	بر گزیننده مهر.	کیوان
♂ Mehregān	مهرگان	پدر موبد سروش، از شاگردان دستور
	جشن مهرگان یا روز مهر در شانزدهم ماه	آذرکیوان.
	مهر میترگان، مهرجان.	گ
♀ Mehrvaš	مهروش	گیسا
	دارنده مهر، از اوستایی میتروخش	جهان. تلفظ دیگری از گیانا و گیتی.
	.Mitrvaxš	
♀ Mehri	مهری	
	مشیه.	
♀ Mehryāne	مهریانه	ماه
	مشیانه.	روز دوازدهم از هر ماه و نام ایزد موکل
♀ Mitrā	میترا	بر این روز، کره ماه، مدت سی روز.
	در فارسی مهر، نام فرشته مهر، مظہر	ماهداد
	دوستی و محبت و صلح و وفا به عهد و	موبدان موبد اردشیر باپکان.
	پیمان و نیز نما و روشنایی.	مزدا
♀ Nāhid	ناهید	دانای بزرگ. خدا در آین زرتشتی.

○ Farrox	فرخ	راست و درست.	نگهبان انسان.
	بزرگی و شوکت. از مفسران اوستا در زمان ساسانیان.		
♀ Faršat	فرشت		سَرِيرا Sarirā
	شانزدهمین نیای آذرباد مهراسبیدان.		زیا، صفت جمشید در اوستا.
♂ Faršuštar	فرشوشتر	پدر زن زرتشت، از خاندان هوگو، برادر جاماسب و وزیر گشتابس.	سوشیانت، سوشاپانس Sušiyānt, Sušiyāns
♀ Fargun	فرگون	نام زنان در ایران باستان.	نجات دهنده، منجی موعود آئین زرتشی که ببشر رستاخیز است.
♀ Farno	فرنو	مادر بزرگ زرتشت.	سَووْگَه Sauka
♀ Freni	فرنی	دخت بزرگ زرتشت.	فرشته‌ای که برای تندرنستی و خوشی مردمان گماشته شده است.
♀ Farvāqin	فروآگین	فروآگین دختر سیامک.	شاهیده Šāhidah
○ Farvardin	فروردین	در اصلی منسوب به فروهر (Farvahar)، ایزد موکل بر روز نوزدهم هر ماه و نام ماه اول سال شمسی. نیرویی که در همه موجودات اهورایی وجود دارد و پس از مرگ موجود به عالم بالا صعود می‌کند.	پارسا، پرهیز کار، نیکوکار، شهریور Šahrivar
○ Foruz	فروز	موبدی که در روزگار فتحعلی‌شاه در یزد می‌زیسته است.	کشور آرمانی، ماه ششم هر سال، روز چهارم از هر ماه، پادشاهی آرمانی، یکی از صفات اهورامزدا.
○ Farvahar	فروهر	سبل روح انسان.	شید Šid
○ Fariyān	فریان		روشنایی و نور.
			شید Šid
♀ Farāčehr	فراچهر		ف فراچهر
		نام بدینی بوده است.	
○ Farāvāk	فراواک	فرزند نساك و سیامک در داستان آفرینش اوستا.	فراواک Farāvāk
○ Farbud	فربود		فربود Farbud

♀ Humāiti	هومائیتی	♀ Hubu	هو بو
♂ Humata	هومته	♀ Hušbu	خوشبو
♂ Humard	هومرد	♂ Hutan	هو تون
♂ Human	هومن	♀ Hučehr	هو چهر
♀ Humehr	هومهر	♂ Hurčehr	هو رچهر
♂ Hunām	هونام	♂ Hovaršet	هورشت
♂ Huniyak	هونیاک	♂ Huryār	هوریار
♀ Huvi	هووی	♂ Huzād	هوزاد
♂ Hirbod	هیربُد	♂ Hušyār	هو شیار
♀ Yākand	یا کند	♂ Hufrāti	هو فراتی
♂ Yazdān	یزدان	♂ Hukāme	هو کامه
		♂ Hugva	هو گوا

ي

♂ Varzān	ورزان	آخرازمان.
♀ Nāīri	نایری	آناهیتا، آناهیت <i>Anāhitā</i> .
♂ Vestā	وستا	یکی از دختران مشیه و مشیانه، همسر سیامک پسر کیومرث یا کیومرث نخستین پادشاه اساطیری ایران زمین.
♂ Vahogun	وهو گون	نمانیه
♀ Vidā	ویدا	فرشته نگهبان خان و مان.
♂ Nutrigā	نو تریگا	نو تریگا
♀ Niyāzam	نیازم	یازدهمین نیای زرتشت.
♀ Nišām	نیشام	فرشته نگهبان آذرخش.
♀ Nilrām	نیلرام	نیلرام
♂ Nivtiš	نیوتیش	نام کوچکترین برادر زرتشت.
♂ Hāyzem	هانزِم	پا زدهمین نیای زرتشت.
♂ Hormoz	هرمز	هرمز
♂ Hažir	هزیر	اهرامدا، روز اوّل فروردین، نیز نام چند تن از پادشاهان ساسانی.
♀ Vartā	ورقا	فرشته پشتیان باد، نیز وات <i>Vāt</i>
♂ Varjāvand	ورجاوند	در زبان پهلوی به معنی گل.

بنوتش

کوچکترین برادر زرتشت.

یوبه

آرزو. دختر شاپر دوم ساسانی.

♂ Yanutoš

♀ Yube

نامی برای فرزندان گیل گمش آشور

آشور یا آسور، نام قدیم ناحیه‌ای در دو طرف رود دجله بین زاب صغیر و مرکز کنونی سوریه و عراق بود. این ناحیه از غرب به فلات بیابانی بین النهرين مرکزی، از شرق به کردستان، از شمال به ارمنستان و از جنوب به سرزمین بابل محدود می‌شد. در زمان قدیم، امپراتوری آشور از اطراف، مخصوصاً به جانب سوریه گسترش یافت و امروز معتقدند که نام سوریه از آسور مشتق شده است. چون آشوریها از اطراف در معرض حملات قبایل و بدويان بودند، مردمی مبارز و جنگجو بارآمدند و از این جهت بر بسیاری از اقوام کهن مانند بابلی‌ها برتری داشتند. قوانین آشور خشن بود و کتبیه‌های پادشاهان آشور، عمدتاً گزارش جنگهای آنهاست. آشوری‌ها از دیرباز به ایران رفت و آمد داشتند، ولی پس از حمله مغول به حدود ارومیه مهاجرت کردند. آشوری‌ها به آین قومی خویش سخت پایبندند و مراسم خود را با رقصها و آوازهای جمعی زیبا برگزار می‌کنند. از لحاظ قومیت، به اقوام سامي تعلق دارند و زبانشان، زبان اکدی است که در روزگاران قدیم همچون آرامی، عبری و عربی در فلسطین و سوریه رواج داشته است.

آشوریان در گذشته اسمی انگلی یا توراتی را برای فرزندان خود انتخاب می‌کردند، مانند یوحنا، نمرود، عشیو و... یا نامهای پدران خود را بر نوزادشان می‌نهادند. بعدها بر اثر آشنایی با ملل مختلف، انتخاب نامهای غربی در بین ایشان مرسوم گشت. امروزه برای

پدر، خدای عادل.

		آ
♂ Ebābārā	ابا بارا	آتورینا
		مشق از واژه آشور که با گذشت زمان صومعه خدای آتاب.
♂ Aprem	آپرم	آداد
	سرفراز.	آداد
♂ Axiben	اخی بن	آدارايل
	بیانگذار برادری.	توфан، باران، خدای هوا.
♂ Axilil	اخی لیل	آدورا
	پادشاه برادری.	خدای پاری دهنده.
♀ Edtā	ادنا	آدورینا
	آغوش.	کمک کننده، مددکار.
♂ Edrā	ادراء	آشور
	کمک ، پاری.	دومین فرزند سام که نینوا را بنا نهاد و این سرزمین به نام او نامیده شد، ولی در تورات آمده است که نمرود از بابل به آشور رفت و نینوا را بنا کرد.
♀ Edrinā	ادرینا	آشورلید
	مؤوث عصا، نکیه گاه.	آشورزاده.
♂ Arbel	آربل	آشورینا
	چهار خدای کهن.	مشق از واژه آشور.
♀ Eštar	اشtar	آشینا
	همان ایثارنای سومری است. الهه عشق و برکت، الهه جنگ، ملقب به ملکه آسمان ؛ او دختر آنور نیز الهه حامی اوروپ بود و معبدی در آنجا ساخت. نیز، زهره.	نیرومند، زورمند.
♂ Amina	آمینه	آشینتا
	ایدی، جاویدان.	قدرتمند، نیرومند.
♂ Anlil	آنلیل	آنوکین

آشوری‌ها سرزمین مستقلی مانند گذشته وجود ندارد، لذا با نهادن نامهای بسیار قدیمی خدایان و اسطوره‌ای، علاقهٔ خاص خود را به زنده کردن تاریخ گذشته نشان می‌دهند. نامگذاری بین آشوری‌ها، مانند دیگر مسیحیان، در هفتمین روز تولد نوزاد طی مراسمی در کلیسا با غسل تعیید و حضور شاهدی به عنوان پدرخوانده انجام می‌گیرد. برای کودک دختر باید مادرخوانده که معمولاً از دختران فامیل انتخاب می‌شود حضور یابد. این مراسم با پذیرایی از میهمانان در منزل خاتمه می‌یابد.

♀ Brat'il	خانه داشت.	شاه بابل که سه سال حکومت کرد.	♂ Avi'il	آوی ایل
♀ Bratbil	برخته مبارک.	اینته دختر خدای ایل.	♀ Owbatā	بزرگ خاندان.
♀ Brxta	برخته مبارک.	برت ایل الامه بزرگ.	♀ Eyā	ایا
♂ Brašit	برشیت سرآغاز یا پسر.	بار ایل زاده ایل.	♂ Utnapīštim	شق عروس خدای آفتاب.
♂ Bel	بل پسر خدا. خدایی که بابلیها در زمان بخت التصر می پرستیدند و برترین خدایشان بود.	بار بار دین زاده بیل (بیل: یکی از خدایان)	♂ Itānā	ایتانا شاه افسانه‌ای «کیش» که بعد از وقوع توفان فرماتروابی می‌کرد.
♂ Baladan	بلدن پسر زمان.	بار دین یکی از خدایان به معنای داوری.	♂ Avdi-il	او دی ایل خدمتگزار مردم.
♂ Ben	بن پسر.	بار سوما باشده.	♀ Irīš-kigāl	ایریش کی گال مملکه جهان تحت‌الارض که محتملاً روزگاری الله آسمانی بود.
♂ Banāšur	بن آشور بناکننده آشور.	بارسین زاده خدای ماه.	♂ Avdisin	او دیسین خدمتگزار سین (ماه).
♂ Ban'il	بن ایل خداوند بناکننده.	بانیپال از پادشاهان مؤسس آشور.	♀ Ilbrat	ایلبرات اورشاناتی در بابل کهن همان سور سونایی ناخدا اوتانایشیم است.
♂ Buxrā	بوخراء نخست زاده پسر.	با هارتا طلوع.	♂ Uršanāti	در بابل خدا.
♂ Budaqa	بودقه یابنده.	بیلینه گل. مؤثث بیله.	♂ Il brun	ایلبرون پسر خدا.
♂ Burxā	بورخا برکت یافته.	بت ایل خانه خدا.	♂ Ilrām	ایل رام اورشنه بل ران.
		بت موشه	♂ Ilšmā	ایل شما اورنینا شهر خدای نین.
		♂ Betmu'me	♂ Ilmar	ایل مر همان «ورقه» گنونی است که در بابل جنوبی بین «فرح» و «شوروبیاک» و «اور» واقع شده. باستان شناسان کشف کرده‌اند که این شهر از ازمنه بسیار کهن اهمیت بسیار داشته و معابد آنواشا در آن بوده‌اند.
			♂ Ilulu	ایلولو شاه بابل که سه سال حکومت کرد.
			♂ Ilin	ایلین اورهای اهل اور.
			♂ Ilyav	ایل یو اوریا اهل اور.
			♂ Uriyā	ایمه

ب

♂ Avi'il	آوی ایل	پدر خدای بابلی.
♀ Owbatā	ایا	اویاتا فراوانی.
♀ Eyā	شق عروس خدای آفتاب.	او تناپیشتم سومریان «زیوسودرا» می‌نامیدند و کاهن بود.
♂ Utnapīštim	ایتانا شاه افسانه‌ای «کیش» که بعد از وقوع توفان فرماتروابی می‌کرد.	او دی ایل خدمتگزار مردم.
♂ Itānā	ایتانا شاه افسانه‌ای «کیش» که بعد از وقوع توفان فرماتروابی می‌کرد.	او دیسین خدمتگزار سین (ماه).
♂ Avdi-il	ایریش کی گال مملکه جهان تحت‌الارض که محتملاً روزگاری الله آسمانی بود.	او رشنه بل ران.
♀ Irīš-kigāl	ایلبرات اورشاناتی در بابل کهن همان سور سونایی ناخدا اوتانایشیم است.	او رشنه بل ران.
♂ Avdisin	ایل رام اورشنه بل ران.	او رشنه بل ران.
♀ Ilbrat	ایلبرون پسر خدا.	او رشنه بل ران.
♂ Uršanāti	ایل رام اورشنه بل ران.	او رشنه بل ران.
♂ Il brun	ایل دام خدای بلندمرتبه.	او رشنه بل ران.
♂ Uršnba	ایل شما شهر خدای نین.	او رشنه بل ران.
♂ Ilrām	ایل دام خدای بلندمرتبه.	او رشنه بل ران.
♂ Ilšmā	ایل شما شهر خدای شتونده.	او رشنه بل ران.
♂ Ilmar	ایل مر خدای مالک.	او رشنه بل ران.
♂ Ilulu	ایلولو شاه بابل که سه سال حکومت کرد.	او رشنه بل ران.
♂ Ilin	ایلین الهی، خدایی.	او رشنه بل ران.
♂ Ilyav	ایل یو خداداد.	او رشنه بل ران.
♂ Uriyā	ایمه	او رشنه بل ران.

	شگفت‌آور.	خرا
♂ Dāvrā	داورا	♂ Xerā آزاد.
	دشت.	♂ Xerutā آزادی.
♂ Dem'il	دم‌ایل	خربران خون خدا، کنایه از مصلوب شدن عیسی.
♂ Denxa	دنخه	بکی از ماهی‌های پاییز آشوری.
	طلع.	♂ Xeqrā خِقرا
♀ Denita	دنیته	تعجبید، ستایش.
	خرستن.	خِکیمَّه، خِکیمَّه
♂ Dubārā	دوبارا	♂ Xakimta, Xakima حکیم، دانا.
	تجربه.	
♂ Dumārā	دوُمارا	♀ Xlitā خلیتا
	عجب و فرق العاده.	شیرین.
♀ Dumārinā	دوُمارینا	♀ Xanna خنه
	پیروزی.	بانوی مهربان.
♂ Domozi	دوموزی	♂ Xaz'il خرا‌یل
	خدای گیاه و نعمت. سومریان تموز را چنین می‌نامیدند.	خدایی که می‌بیند.
♂ Dunšaga	دون‌شگه	♂ Xazuya انتخاب کننده.
	نام خدا.	خِلتَّه
♀ Dilmon	دیلمون	♂ Xeltana قدرتمند، نیرومند.
	بهشت سومریان که در خلیج فارس واقع شده و به عنوان مکانی که خورشید از آن سربرمی‌آورد شناخته می‌شد. برخی دیگر آنها را سرزمین زندگان می‌نامیدند.	خِمِيمَه
♂ Dina	دینه	♂ Xanan'il گرم، داغ.
	عدالت.	خِنَّانِيل خدای بخششده.
		خَامِرِينا

	بوهره	
	شنق.	
♂ Pusaya	پوصیه	♂ Buhabra
	نجات دادن، رها کردن.	
	ت	♂ Bilbron
♀ Tāribitā	تاریبتا	بیلبرون
	زیاد شدن.	پسر خدای بیل.
♀ Tārmitā	تارمیتا	بیلدم
	بنیان، اساس.	خدای بزرگ بیل.
♂ Tāmimā	تامیما	♂ Bilsin
	منزه، پاک.	بیلسین
♂ Taxola	تَخوله	♂ Pātirā
	معتمد، محترم.	پاتیرا
♀ Taxoma	تَخومه	♀ Pārāmsin
	پایان.	پارامسین
♀ Tyāmāt	تیامات	شاه بابل که به مقام خدایی رسید و ۳۶ سال حکومت کرد.
	الامه آشوری.	پالدین
		از شاهان آشور.
	خ	پخیرا
♂ Xābārtā	خابارتا	پریشته، پریشه
		برگزیده، جدا شده.
♂ Xeblu	خبلو	پقیده
	پیچک، گیاه پیچنده، و بالارونده.	امر شده.
♂ Xadxida	خندخیده	♂ Pno'il
	بلبل.	پنوایل
♂ Xdita	خندیته	پاسخ خدا.
	خوشحال، شاد.	♀ Panna
		پنه
		قدیس.

			شجاع.
♂ Zedqa	زَدْقَهٌ	♀ Rqiā	رُقِيَا
	حق.		فلک، آسمان.
♀ Zaduta	زَدُوتَهٌ	♂ Reg'il	رَغْ اِيل
	پیروزی.		خَدَابِندَه.
♀ Zadiqte	زَدِيقَتَهٌ	♀ Rvextā	رُوختَةٌ
	راہب.		گَسْرَدَه، وسیع.
♂ Zadiqa	زَدِيقَهٌ	♂ Ruxama	رُوْحَمَه
	قدس.		رحمَه.
♀ Zraqta	زَرْقَتَهٌ	♂ Rušmā	رُوشَمَا
	طلوع.		نشان.
♂ Zaruqya	زَرْوَقَيَهٌ	♂ Ru'āmā	رُؤْعَامَا
	طلوع.		غرش رعد.
♀ Zekta	زَكَتَهٌ	♂ Romā	روْمَا
	مطهر.		آسمان، فضای لایتافی.
♂ Zakiya	زَكَيَهٌ	♂ Rumrāmā	رُوم راما
	پسندیده، انتخاب شده.		بزرگداشت.
♂ Zaliqa	زَلِيقَهٌ	♂ Rumana	رُوفَهٌ
	اشمع.		انار.
♂ Zukaya	زوْكَيَهٌ	♂ Ruyza	روْيَزَه
	برنده، غالب.		شاد، خوشحال.
♂ Zehsin	زَهْ سِين		
	افتخار می کند به سین (ماه).		
♂ Zahirā	زَهِيرَهٌ	♂ Zārirā	زاریرا
	آگاه، مطلع.		پرتو، شماع.
♂ zina	زِينَهٌ	♂ Zaxma	رَخْمَه
	ابزار جنگ.		

ف

♂ Rām'il	رام ایل
	خدای ایل.
♂ Rāmbil	رام بیل
	خدای بیل / بالا.
♂ Rāmsin	رام سین
	خدای ما.
♀ Rāmsinā	رام سینا
	خدای سین بزرگ.
♀ Rāmutā	راموتا
	والای.
♀ Rāminā	رامینا
	بالا.
♀ Rabta	ربَّتَه
	خانم، بانو.
♀ Rejinā	رجینا
	ملکه.
♀ Rditā	ردیتا
	بسیار بزرگ.
♂ Rešāpre	رش سانپر
	سردیر.
♂ Rš'lā	رشی عا
	پوشیده شده با نگین.
♀ Re'o'il	رع اویل
	خدای محافظ.
♂ Re'yānā	رعیانا
	فکر، عقیده.
♂ Raqoša	رقوشه

♂ Šulpā	شولپا	♀ Šamirām	شامیرام
خدايی که بر جشنها و ضیافتها ناظر بود.	نامش پرآوازه باد.		
♂ Šumer	شومر	♂ Šāhārā	شاهارا
کشوری که آشوریان از آنجا ظاهر گشتند.	حافظ شبهای روزه داران.		
♀ Šumelta	شوملتة	♀ Šāhārtā	شاهارتا
آبدیده، پخته.	نگهدارنده، نگبان.		
♀ Ševixta	شویخته	♂ Šayrāyā	شايرایا
محترم.	ستاره ناهید.		
♂ Šavixa	شویخه	♂ Šapir	شپیر
غالب، پرور.	مخفف زیبا.		
♀ Širāt	شیرات	♂ Šalmenesar	شلمه نصر
آواز، ترانه.	سلام پروری.		
♀ Šimta	شیمته	♀ Šamaš	شممش
جاودانه، همیشگی.	به زبان «اوتو» همان خورشید است.		
♂ Ša'ila	شیلله	♂ Šamukin	شموكین
دوست داشته شده، خواسته شده.	سومریان خدای شمش یا اوتو را قاضی حق و قانونگذار می دانستند.	آدم خوشنام، آدم پاک.	
ص			
♂ Šaprā	صاپرا	♀ Šamina	شمینه
سپده دم، منشی.	حاصلخیز، برکت یافته.		
♂ Šapuxā	صاپوخا	♀ Šanuzta	شونزته
ایثارگر، فداکار.	بی همتا، بی نظر.		
♀ Šādīdtā	صادبدتا	♀ Šanina	شینه
مهم.	تیز، برنده.		
	شوقه	♀ Šoqa	

♂ Seyma	سیمه	♂ Ziva	زیوه
	نقره.		نور، روشنایی.
♂ Sin	سین		
همان «نانا»ی سومری یعنی ماه و پدر «اوتوشمیش» بوده است.			
♂ Sāprā	سپرا		سپرا
			ادیب، تویسته.
			سارگن، سرگن
♂ Šār-il	شارايل		از پادشاهان آشور باستان.
			خدای پادشاه.
♂ Šārpā	شارپا		ساورا
			قصده، داستان.
♂ Šāru	شارو		ساورايل
			امید به خدا.
♂ Šārvāynā	شارواينا		ساورينا
			امید.
♂ Šārosin	شاروسین		سبارتا
			خدای حاکم.
♂ Šārokin	شاروکین		اماوت.
			پادشاه مقدس.
♂ Šāronā	شارونا		سموحه
			تابان، نورانی.
♀ Semirāmis	سمیرامیس		
ملکه افسانه‌ای آشور، که به زیبایی و دانایی معروف است.			
♀ Šārīrtā	شاريرتا		سنونیته
			اعتماد کردن.
♂ Šā'utā	شاعرطا		پرسنسته، چلچله.
♀ Sidori	سیدوري		
نام این بانو به زبان «هوریانی» زن جوان معنا می دهد و شاید تجسم دیگری باشد از اشтар (Eštar).			
♀ Šālhavita	شال هویته		
شله آتش، زیانه آتش.			